

Gausdal Rovviltjaktlag
v/Lars Kristian Hatterud

SAKSBEHANDLER: ULF ULLRING

ARKIVKODE: 2015/5658 - 432.3

DATO: 01.10.2015

DISPENSASJON - ESPEDALEN LANDSKAPSVERNOMRÅDE - PLASSERING OG VEDLIKEHOLD AV ÅTE, ÅTEBU OG VILTKAMERA - GAUSDAL ROVVILTJAKTLAG

Langsua nasjonalparkstyre gir Gausdal rovviltlag v/Kristian Hatterud tillatelse til utplassering av åtebu, åte, åtevarsler/viltkamera på angitt sted på Revsjøvegen i Gausdal kommune innenfor Espedalen landskapsvernområde (LVO), for lisensjakt på jerv sesongene 2015/2016 og 2016/2017. Tillatelsen er gitt med hjemmel i verneforskriften for Espedalen landskapsvernområde § 3 pkt. 1.3 o) og x). Nasjonalparkstyret gir også tillatelse til motorferdsel på snødekt mark i forbindelse med eventuell nødvendig fornying av åtet i løpet av lisensjaktperiodene, med hjemmel i verneforskriften § 3 pkt. 6.3 r).

Følgende vilkår gjelder:

- Gjennomføringen av jakta skal foregå i tråd med prosjektet «Effektiv lisensfelling av jerv i Oppland» og i tråd med gjeldende lovverk forøvrig.
- Det tillates inntil 3 turer med snøskuter i løpet av jaktperioden for å frakte inn åte. Motorisert transport av jegere inn og ut er ikke tillatt.
- Det skal benyttes leiekjører ved transport av åte.
- SNO v/Kjølv Falklev (mob. 951 65 085) skal varsles før kjøring.
- Eventuelle etterlatenskaper skal ryddes opp ved jaktslutt.
- Åtebu kan stå på angitte plass fram til 1. juli 2017, såfremt grunneieren tillater dette.

Det forutsettes at det foreligger nødvendige tillatelser fra grunneier, kommune og eventuelt andre.

Klage

Vedtaket kan påklages av en part eller annen med rettslig klageinteresse, jf. forvaltningsloven § 28. Frist for klage er tre uker fra vedtaket er mottatt. Klagen stiles til Miljødirektoratet, men sendes til Langsua nasjonalparkstyre, Postboks 987, 2626 Lillehammer.

Med hilsen
Langsua nasjonalparkstyre

Ulf Ullring
nasjonalparkforvalter

Kopi til:

Fylkesmannen i Oppland	Postboks 987	2626	LILLEHAMMER
Gausdal fjellstyre	Vestringsvegen 6	2651	ØSTRE GAUSDAL
Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
Gausdal kommune	Vestringsvegen 8	2651	Østre Gausdal
SNO v/Kjølv Falklev			
Statskog	P.b. 63 Sentrum	7801	Namsos

Arkivsaksnr: 2015/5658-3

Saksbehandler: Ulf Ullring

Dato: 17.09.2015

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Langsua Nasjonalparkstyre	32/2015	28.09.2015

Sak - Espedalen landskapsvernområde - Plassering og vedlikehold av åte, åtebu og viltkamera - Gausdal rovviltjaktlag**Forvalters innstilling**

Langsua nasjonalparkstyre gir Gausdal rovviltlag v/Kristian Hatterud tillatelse til utplassering av åtebu, åte, åtevarsler/viltkamera på angitt sted på Revsjøvegen i Gausdal kommune innenfor Espedalen landskapsvernområde (LVO), for lisensjakt på jerv sesongene 2015/2016 og 2016/2017. Tillatelsen er gitt med hjemmel i verneforskriften for Espedalen landskapsvernområde § 3 pkt. 1.3 o) og x). Nasjonalparkstyret gir også tillatelse til motorferdsel på snødekt mark i forbindelse med eventuell nødvendig fornying av åtet i løpet av lisensjaktperiodene, med hjemmel i verneforskriften § 3 pkt. 6.3 r).

Følgende vilkår gjelder:

- Gjennomføringen av jakta skal foregå i tråd med prosjektet «Effektiv lisensfelling av jerv i Oppland» og i tråd med gjeldende lovverk forøvrig.
- Det tillates inntil 3 turer med snøskuter i løpet av jaktperioden for å frakte inn åte. Motorisert transport av jegere inn og ut er ikke tillatt.
- Det skal benyttes leiekjører ved transport av åte.
- SNO v/Kjøl Falklev (mob. 951 65 085) skal varsles før kjøring.
- Eventuelle etterlatenskaper skal ryddes opp ved jaktslutt.
- Åtebu kan stå på angitte plass fram til 1. juli 2017, såfremt grunneieren tillater dette.

Det forutsettes at det foreligger nødvendige tillatelser fra grunneier, kommune og eventuelt andre.

Saksprotokoll i Langsua Nasjonalparkstyre - 28.09.2015

Vedtak

Forvalters innstilling ble enstemmeig vedtatt.

Langsua nasjonalparkstyre gir Gausdal rovviltlag v/Kristian Hatterud tillatelse til utplassering av åtebu, åte, åtevarsler/viltkamera på angitt sted på Revsjøvegen i Gausdal kommune innenfor Espedalen landskapsvernområde (LVO), for lisensjakt på jerv sesongene 2015/2016 og 2016/2017. Tillatelsen er gitt med hjemmel i verneforskriften for Espedalen landskapsvernområde § 3 pkt. 1.3 o) og x). Nasjonalparkstyret gir også tillatelse til motorferdsel på snødekt mark i forbindelse med eventuell nødvendig fornying av åtet i løpet av lisensjaktperiodene, med hjemmel i verneforskriften § 3 pkt. 6.3 r).

Følgende vilkår gjelder:

- Gjennomføringen av jakta skal foregå i tråd med prosjektet «Effektiv lisensfelling av jerv i Oppland» og i tråd med gjeldende lovverk forøvrig.
- Det tillates inntil 3 turer med snøskuter i løpet av jaktperioden for å frakte inn åte. Motorisert transport av jegere inn og ut er ikke tillatt.
- Det skal benyttes leiekjører ved transport av åte.
- SNO v/Kjølvi Falklev (mob. 951 65 085) skal varsles før kjøring.
- Eventuelle etterlatenskaper skal ryddes opp ved jaktslutt.
- Åtebu kan stå på angitte plass fram til 1. juli 2017, såfremt grunneieren tillater dette.

Det forutsettes at det foreligger nødvendige tillatelser fra grunneier, kommune og eventuelt andre.

Saksopplysninger

Gausdal rovviltjaktlag v/Lars Kristian Hatterud deltar i fylkesprosjektet «Effektiv lisensfelling av jerv i Oppland», og søker om midlertidig utplassering av åtebu og viltkamera i forbindelse med åtejakt på jerv i Espedalen landskapsvernområde. De søker også om motorferdseldispensasjon for vedlikehold av åtet, som trolig må fornyes 1-2 ganger i løpet av sesongen ved hjelp av snøskuter på vinterføre. Dette ble uteglemt i den opprinnelige søknaden, men tilføyd i ettertid.

Laget ble vinteren 2014/2015 tildelt midler fra fylkesprosjektet til viltkamera med telefon-varsling, samt åte. Åtet ble da plassert ved ei gjeterbu ved Revsjøene i Espedalen LVO.

Jaktlaget ønsker nå for jaktseongene 2015/2016 og 2016/2017 å flytte åteplasseringen lenger østover langs Revsjøvegen, nærmere bygda, se kartfiguren. Her tror man at en bedre plassering ligger noe høyere i terrenget og nær et viltråk hvor jerven trolig oftere trekker.

Nasjonalparkforvalteren deltok i den forbindelse på en befaring av aktuelle plasseringer langs Revsjøvegen sammen med jaktlaget, fjellstyreoppsyn og landbrukskontoret.

Den plasseringen de søker om å få bruke, ble valgt ut etter følgende kriterier:

- Åtebu og åte kan kjøres inn/ut på vei i barmarksesongen, og dermed redusere behovet for motorferdseli utmark.
- Nær viltråk som trolig tiltrekker jerv.
- Tilstrekkelig uforstyrret unna hytter, hundekjøringsløyper, transportløyper og skiløyper.
- Sikker skytebakgrunn.
- Mobiltelefondekning.
- Tilstrekkelig nærme vinterbrøyta veg for å kunne nås enkelt på ski.

Åtebu og åteplassering (rød prikk), samt eventuell rute for åtetransport med snøskuter.

«Åtebua» (skytebua) ønsker de å sette like i veikanten. Det er ennå litt usikkert om rovviltjaktlaget får tilgang til «åtebu» (skytebu) fra fylkesprosjektet, pga. mangel på dette, og i tilfellet ikke, så ønsker de å bruke ei slik bu på 2x4 meter som er i en av jegernes eie. Denne er ubehandlet/beiset med grå-brun farge.

Bua vil bli stående skjermet av vegetasjon på sørsiden av veien, med åtet og viltkamera mot en bergknaus på nordsiden av veien. Veien er ikke brøytet eller preparert som løype i jaktperioden, så de mener sikkerheten skal være godt ivaretatt.

De søker om å kunne ha åtebua stående på stedet i resten av prosjektets varighet, fra 15. oktober i 2015 til 1. juli i 2017. Siden bua er mobil, er det mulig å transportere den vekk sommeren 2016, i perioden 1. juli til 15. oktober, men

av praktiske og økonomiske hensyn er det ønskelig å kunne ha åtebua stående i hele prosjektperioden. Datoen 1. juli er satt av hensyn til at veien skal være tørket tilstrekkelig opp til å tåle tyngre kjøretøy.

Verneformål og vernebestemmelser

Formålet med Espedalen LVO er å ta vare på et natur- og kulturlandskap med økologisk verdi, kulturell verdi, opplevelsesverdi, og som er identitetsskapende, jf. § 1 i verneforskriften for Espedalen LVO. Videre er formålet å ta vare på et stort sammenhengende naturområde, med dets landskapsformer og løsmasser, naturtyper, dyre- og planteliv, inkludert et egenartet og vakkert seterlandskap med bebyggelse og kulturminner. Allmennheten skal også gis anledning til natur- og landskapsopplevelse gjennom et naturvennlig og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

Vernet er likevel ikke til hinder for jaktutøvelse i tråd med gjeldende lovverk, jf. § 3 pkt. 3 a). Landskapet er vernet mot inngrep jf. § 3 pkt 1.1, men det kan likevel gis tillatelse til nødvendige tiltak i forbindelse med artsforvaltning, jf. § 3 pkt. 1.3 x).

Formålet med Langsua nasjonalpark er å ta vare på et stort, sammenhengende og i det vesentlige urørt og villmarkspreget naturområde som inneholder særegne og representative økosystemer og landskap som er uten tyngre naturinngrep (§ 1 i verneforskriften for Langsua NP). Videre er formålet blant annet å ta vare på områdets biologiske mangfold med arter og naturtyper, dets landskap og geologiske forekomster, og dets kulturminner. Allmennheten skal også gis anledning til natur- og landskaps-opplevelse gjennom et naturvennlig og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging.

Vurdering

Søknaden er vurdert etter:

- Verneforskriften for Espedalen landskapsvernområde av 11. mars 2011.
- Verneforskriften for Langsua nasjonalpark av 11. mars 2011.
- LOV 2009-06-19 nr 100: Lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven (nml))
- «Prinsipielle spørsmål angående bruk av snøscooter til utleging av åte til lisensjakt på jerv.» Brev frå Direktoratet for naturforvaltning av 24. nov 1998.
- «Lisensjakt på jerv.» Brev frå Direktoratet for naturforvaltning av 16. mars 1999.

Kunnskapsgrunnlaget for å vurdere det omsøkte tiltaket er godt, jf. kravene i naturmangfold-loven (nml) § 8, og prinsippet om «føre var» jf. nml § 9 kommer derfor ikke til anvending. Det foreligger en rekke registreringer av biologiske verneverdier i verneområdene fra både før og etter vernevedtaket i 2011.

Lisensjakt på jerv er en jaktform innenfor gjeldende lovverk (viltloven og naturmangfoldloven § 15), og bruk av åte er en del av denne jaktformen. Slik åtejakt er derfor tillatt i Espedalen LVO, jf. verneforskriften § 3 pkt. 3 a). Vi må likevel vurdere selve plasseringen av åtet, åtevarsler/viltkamera i forhold til verneområdets verneformål og verneverdier, og siden den omsøkte åteplasseringen ligger nær grensen til nasjonalparken, må vi vurdere eventuelle effekter for verneformål og verneverdier også for Langsua nasjonalpark.

Det er et generelt forbud mot hensetting av campingvogner, brakker og lignende jf. verneforskriften §3 pkt. 1.1, og mobil åtebu inngår i denne kategorien. Det må derfor søkes om å få plassere ut åtebuer i Espedalen LVO. Etter §3 pkt. 1.3 o) kan styret gi dispensasjon for midlertidige mobile jakttårn for storviltjakt, og etter forvalterens vurdering så er ei åtebu av den typen det her er snakk om å likestille med et jakttårn, som pga. høyden vanligvis er langt mer synlig i terrenget. Bruken av åtebu framfor eksisterende hytter/buer har den fordel at åtestedet ikke trenger å være

knyttet til et sted med annen menneskelig virksomhet, som f.eks. turmål, og man dermed lettere kan unngå konflikt med andre hensyn.

Nasjonalparkforvalteren har vært med på å diskutere aktuelle plasseringer av åte, viltkamera og åtebu i forkant av søknaden sammen med søkeren, Gausdal fjellstyre sitt oppsyn og representant for Gausdal kommune ved Landbrukskontoret for Lillehammerregionen. Opplysninger og synspunkter har også vært hentet inn fra SNO og prosjektet «*Effektiv lisensfelling av jerv i Oppland*». Den omsøkte plasseringen for åtebu og åte er i tråd med konklusjonene fra befaring og rådgiving, og det har vært lagt vekt på å ta hensyn til både verneverdier og andre brukere av området.

Jakta skal foregå midtvinters, på en tid hvor mulighetene for påvirkning på andre verneverdier er minst. Marka på stedet er snødekt og frossen og lite påvirkbar. Det er først og fremst dyrelivet i området som kan la seg påvirke av tiltaket. På denne tida av året vil det først og fremst si dyr som overlever i fjellet på rov eller åtsler, og som derfor neppe påvirkes negativt av tiltaket, snarere tvert imot. Det er ingen kjente yngleområder i umiddelbar nærhet som kan bli forstyrret i den perioden tiltaket gjennomføres.

Motorferdsel i forbindelse med utkjøring av åte må også vurderes i forhold til eventuell nødvendighet av slik transport «i forbindelse med tiltak som er nødvendig for artsforvaltning i samsvar med §3 pkt. 1.3 x)». I følge ovennevnte brev fra Direktoratet for naturforvaltning om dette, så er lisensjakt på jerv med åte et slik nødvendig tiltak for artsforvaltning jf. villtlovens § 12, og det kan gis dispensasjon for motorferdsel i forbindelse med utlegging av åte om dette ansees som både nødvendig og forsvarlig i det enkelte tilfellet. Det er imidlertid ingen selvfølge at slik tillatelse skal gis, og det er kun snakk om et fåtall turer i de tilfeller at åtet er for tungt til å fraktes på andre måter. Om det finnes leiekjøring i området så skal det benyttes.

Det går skispor og transportløype langs Revsjøvegen tidlig på vinteren, men etter hvert som det er snø nok i terrenget til at det ordinære løypenettet kan kjøres opp, ligger åtestedet et stykke unna ferdsele knytta til friluftsliv i dette fjellområdet. Verneformålet enkelt friluftsliv med uforstyrret naturopplevelse virker derfor tilstrekkelig ivarettatt med dette opplegget.

Siden åtebu, åte og utstyr skal kjøres inn og ut mens veien er åpen, så er det lite behov for motorferdsel for denne åtejakta. Det er en overkommelig skitur for jegerne via skiløypa/ transportløypa Synstgardseter - Liomseter. Det vil trolig likevel bli behov for å etterfylle med åte i løpet av vinteren, og da er det behov for bruk av snøskuter til dette 1-2 turer i løpet av jaktperioden. Denne transporten vil også følge transportløypa til Liomseter fram til Slivatnet er passert. Her er det viktig at skutersporet ikke følger veien, men følger transportløypa lengst mulig og ankommer åtebua fra sør, slik at ikke skiløpere kan bli ledet uforvarende inn i skuddlinja.

Verneformål og verneverdier vil ikke bli vesentlig berørt verken i Espedalen LVO eller i tilgrensende Langsua nasjonalpark. Samlet belastning på økosystemet med dette opplegget vil være liten, jf. kravene i nml § 10. Materialer og metoder ved bruken vil være lite miljøbelastende, og vurdering av kostnader ved miljøforringelse etter nml § 11 er ikke nødvendig så fremt åtebu og utstyr fjernes etter bruk slik det er beskrevet i søknaden.

Bruk av åtevarsler/viltkamera er ikke tradisjonelt en del av åtejakta. Dette er nye tekniske hjelpemidler som er kommet til i de siste årene. I dette tilfellet er det prosjektet «*Effektiv lisensfelling av jerv i Oppland*» initiert av Rovviltnemda som ønsker at slike hjelpemidler skal benyttes for å effektivisere lisensjakta, og de sørger også for dette utstyret til jegerne. Denne effektiviserte lisensjakta er en strategi i artsforvaltningen av jerv i Oppland. Oppsetting av viltkamera er ikke regnet som søknadspliktig i landskapsvernområder.

Verneforskriftene for Espedalen LVO §3 pkt. 1.3 x) tillater «**nødvendige**» tiltak i forbindelse med artsforvaltning», samt motorferdsel i forbindelse med dette, jf. §3 pkt. 6.3 r). Her er det viktig å merke seg ordet «**nødvendig**», da dette peker på at tiltaket skal være grunnet i en solid faglig og praktisk vurdering.

Prosjektet «*Effektiv lisensfelling av jerv i Oppland*» har en prosjektledelse som går igjennom åteplassering og opplegg som alle interesserte jaktlag melder inn, og kun de som vurderes som effektive etter prosjektets kriterier får deres godkjenning og støtte i form av utstyr og økonomisk tilskudd. Vi legger derfor stor vekt på denne faglige

vurderingen til prosjektgruppa. I dette tilfellet støtter prosjektet søkeren med både åte, utstyr og økonomiske midler, som jo betyr at jaktlaget har et opplegg i tråd med fylkesprosjektets kriterier. Vi mener derfor at opplegget i denne søknaden tilfredstiller kravene til «**nødvendige** tiltak i forbindelse med artsforvaltning» etter en grundig faglig vurdering. I lys av dette og den antatt samlede belastning på økosystemet i Espedalen landskapsvern-område og den nærliggende Langsua nasjonalpark, ansees derfor kravet i nml § 12 om forsvarlige teknikker og driftsmetoder som tilfredsstilt.

Ut ifra denne samlede vurderingen og med gitte vilkår mener nasjonalparkstyret at det omsøkte tiltaket kan tillates.